

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **V. B.**, zastoupen Mgr. Filipem Schmidtem, LL.M., advokátem se sídlem Helénská 1799/4, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2016, č. j. 49 Az 61/2015 - 37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna advokáta Mgr. Filipa Schmidta, LL.M., **se určuje** částkou 4 114 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 23. 4. 2015, č. j. OAM-24/LE-BE02-P17-2015 (dále jen „napadené rozhodnutí“), Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“) neudělilo žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

II.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou krajský soud zamítl v záhlaví uvedeným rozsudkem.

III.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, jíž se domáhal zrušení tohoto rozsudku, a dále zrušení napadeného rozhodnutí a

vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení. Stěžovatel namítal důvody podání kasační stížnosti uvedené v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.

[4] Stěžovatel konkrétně namítal, že krajský soud dostatečně důkladně nerozebral žalobní body. Nedůvodnost žalobních bodů byla přitom dle stěžovatele opřena o velmi stručnou argumentaci, přičemž ve zbytku rozhodnutí krajský soud pouze zrekapituloval situaci stěžovatele z pohledu žalovaného, aniž by doplnil vlastní úvahy.

[5] Stěžovatel namítal, že žalovaný i krajský soud rozhodovali na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Stěžovatel dále namítal, že krajský soud ani žalovaný nezjistili způsobem zohledňujícím aktuální situaci, zda jsou státní orgány na Ukrajině schopny nebo ochotny mu odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním, a dále jaká je na Ukrajině situace v oblasti ochrany osob před vyhrožováním smrtí.

[6] V dalším bodě kasační stížnosti pak stěžovatel namítal, že nebyla dostatečně posouzena otázka jeho možného odvodu do armády při návratu na Ukrajinu.

[7] Přijatelnost kasační stížnosti spatřoval stěžovatel v tom, že nebyla naplněna základní funkce správního soudnictví, tedy ochrana subjektivních práv jednotlivce, která měla být porušena správním rozhodnutím.

IV.

[8] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti přiklonil k závěru rozsudku krajského soudu a uvedl, že v něm neshledal žádná pochybení. K bodům obsaženým v kasační stížnosti se žalovaný nevyjádřil a ponechal jejich posouzení na Nejvyšším správním soudu. Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti pro nedůvodnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

V.

[9] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti nejprve hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a není důvodné kasační stížnost odmítnout pro nepřijatelnost.

[10] Vzhledem k tomu, že se v projednávané věci jedná o kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany, zabýval se Nejvyšší správní soud v souladu s § 104a s. ř. s. otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo nebyly plně vyřešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4)

pokračování

pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[11] K námitce nedostatečně rozebraných žalobních bodů a k nedostatečnému odůvodnění rozhodnutí poukazuje Nejvyšší správní soud na svou ustálenou judikaturu, která důkladně rozebírá povinnost správního orgánu i krajského soudu vypořádat se s žalobními námitkami. Konkrétně poukazuje na rozsudek ze dne 5. 3. 2015, č. j. 9 Azs 322/2014 - 46, a na usnesení ze dne 22. 9. 2016, č. j. 6 Azs 167/2016 - 31, ze kterého plyne: *„Jestliže soud v řízení podle § 65 a násl. s. ř. s. shledá právní názor správního orgánu správným, je logické, že tento názor do odůvodnění svého rozhodnutí převezme. Převyprávěním téhož, jen jinými slovy, by soud k ochraně práv stěžovatele nikterak nepřispěl.“*

[12] Co se týče stěžovatelovy námitky ohledně bezpečnostní situace na Ukrajině, odkazuje Nejvyšší správní soud zejména na usnesení ze dne 15. 1. 2015, č. j. 7 Azs 265/2014 - 17, či ze dne 25. 3. 2015, č. j. 3 Azs 259/2014 - 26, z nichž lze dovodit, že stav na Ukrajině nelze klasifikovat jako „totální konflikt“, neboť probíhající ozbrojený konflikt nedosahuje takové intenzity, že by každý civilista z důvodu své přítomnosti na území Ukrajiny byl vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. Jedná se o konflikt izolovaný pouze na východní části Ukrajiny, přičemž jeho intenzita i v dotčených oblastech výrazně kolísá.

[13] K otázce služby v armádě se Nejvyšší správní soud vyjádřil již v usnesení ze dne 29. 9. 2016, č. j. 9 Azs 194/2016 - 46, v němž dospěl k závěru, že: *„samotné odmítání této služby, byť by její výkon byl spojen s rizikem účasti při bojových akcích ve válečném konfliktu, není azylově relevantní“.*

[14] Nejvyšší správní soud shrnuje, že v dané právní věci nevystala otázka, která by dosud nebyla v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešena, nebo byla vyřešena rozdílně, zároveň nebyl shledán důvod, pro nějž by bylo nutné učinit judikaturní odklon.

[15] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tedy poskytuje dostatečnou odpověď na námitky uvedené v kasační stížnosti a Nejvyšší správní soud neshledal žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Proto kasační stížnost jako nepřijatelnou podle ustanovení § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl.

[16] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[17] Stěžovateli byl v řízení před krajským soudem ustanoven advokát JUDr. Maroš Matiaško, LL.M., jemuž byl následně pozastaven výkon advokacie a zmocnil k zastupování Mgr. Filipa Schmidta, LL.M. Podle § 35 odst. 8 poslední věty s. ř. s. platí, že zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Při přiznání odměny v dané věci Nejvyšší správní určil výše uvedenému advokátu odměnu ve výši 3 400 Kč [jeden úkon právní služby po 3 100 Kč dle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s přihlédnutím k ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) téže vyhlášky (návrh ve věci samé – podání kasační stížnosti), a jeden režijní paušál po 300 Kč za jeden úkon

právní služby dle 13 odst. 3 téže vyhlášky]. Jelikož je zástupce plátcem DPH, zvýšil soud odměnu o 21 %, odpovídající částce 714 Kč. Celková částka 4 114 Kč bude k rukám advokáta vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2016

Mgr. David Hipšr
předseda senátu